

KYSELY KUOMINTANGILLE

(12. heinäkuuta 1943)

Pääkirjoitus Jenanissa ilmestyneeseen »Tsefangšipao»-lehteen.

Japanilaisille anastajille Kiinassa tehtävän vastarinnan leirissä on viime aikoina ollut havaittavissa epänormaali, hirvittävä ilmiö: useissa kuomintangin johtamissa puolue-, hallitus- ja sotilaselimissä on aloitettu kamppailu, joka tähtää yhteenliittymisen ja japanilaisia anastajia vastaan käytävän sodan asian vahingoittamiseen. Tätä kamppailua käydään kommunisminvastaisen taistelun lipun alla, mutta se on itse asiassa suunnattu kiinalaista kansakuntaa, Kiinan kansaa vastaan.

Aloitamme kuomintangin armeijasta. Kuomintangin johtaman Kiinan armeijan päävoimista sijaitsee luoteessa kolme armeijaryhmää — 34., 37. ja 38. — 8. sotavyöhykkeen varakomentajan Hu Tsung-nanin ylipäällikkyyden alaisina. Niistä on kahta käytetty Šensin—Kansun—Ningsian Raja-alueen saartoon ja vain yhtä japanilaisia rosvoja vastaan, Itšuanista Tungkuaniin ulottuvan lohkon puolustukseen Huangho-joen varrella. Raja-alueen saarto on kestänyt jo yli neljä vuotta, siihen on jo totuttu — kunhan vain vältettäisiin sotilaallisia yhteentörmäyksiä. Joku päivä sitten tapahtui kuitenkin yllättäen seuraava muutos: kolmesta armeijasta, 1:stä, 16:sta ja

90:stä, jotka muodostavat Huangho-joella puolustusasemissa olleen armeijaryhmän, on kaksi siirretty seuraavasti: 1. armeija Pintšoun—Tšunhuan alueelle ja 90. armeija Lotšuanin alueelle, ja nämä armeijat ovat ryhtyneet aktiivisesti valmistautumaan hyökkäykseen Raja-alueita vastaan; täten on Huangho-joen puolustuslinjat jätetty suurimmalta osaltaan paljaaksi.

Tämä ei voi olla herättämättä epäilyjä: millaisia ovat lopultakin näiden kuomintangilaisten ja japanilaisten väliset suhteet?

Monet kuomintangilaiset pitävät joka päivä häikäilemättä melua siitä, että kommunistinen puolue muka »vahingoittaa japanilaisia vastaan käytävän sodan asiaa» ja »häiritsee yhteenliittymistä». Mutta voidaankohan päävoimien poistamista Huangho-joen puolustusrintamalta nimittää japanilaisia anastajia vastaan käytävän sodan aktivisoimiseksi? Voidaankohan Raja-alueita vastaan tehtyä hyökkäystä sanoa yhteenliittymisen lujittamiseksi?

On paikallaan esittää tuon hyökkäyksen toimeenpanneille kuomintangilaisille seuraava kysymys: te käänsitte japanilaisille selkänne, mutta japanilaiset seisovat kasvot teihin päin — mitä te tulette tekemään, jos japanilaisten mieleen johtuu iskeä teitä selkään?

Ja jos japanilaiset sen jälkeen, kun te olette luopuneet suuresta puolustuslohkosta Huangho-joella kuitenkin jäävät sanattomina tarkkailemaan tätä vastarannalta, eivätkä ryhdy etenemään, vaan ainoastaan riemuitsevat katsellessaan kiikareillaan teidän loittonevia hahmojanne, niin miksi tämä kaikki tapahtuu? Miksi teidän selkänne ovat japanilaisille niin mieluisia, miksi te niin kevyin sydämin jätitte paljaaksi puolustusrintaman, jätitte avoimeksi suuren puolustuslohkon?

Yksityisomistukseen perustuvassa yhteiskunnassa on tapana

panna ovet yöksi lukkoon. Kaikki tietävät, että sitä ei tehdä suotta, vaan varkaiden varalta. Mutta te olette nyt levittäneet oven selkosen selälleen: ettekö te pelkää varkaita? Mutta mikseivät varkaat käy sisälle teidän selälleen avaamastanne ovesta?

Jos koko Kiinassa, kuten te väitätte, vain kommunistinen puolue yksinään »vahingoittaa japanilaisia anastajia vastaan käytävän sodan asiaa», kun taas teille muka on »kansakunta yli kaiken», niin mitkä näkökohdat olivat teille yli kaiken, kun käänсите viholliselle selkänne?

Jos, kuten te väitätte, yhteenliittymistäkin häiritsee kommunistinen puolue, kun taas te muka olette »vilpittömän yhteenliittymisen» kannattajia, niin miten tuo pyrkimys »vilpittömään yhteenliittymiseen» on sovitettavissa yhteen sen tosiasian kanssa, että kolmen armeijaryhmän suuret voimat (yhtä armeijaa lukuun ottamatta) lähtevät raskaan tykistön saattamina kiväärit tanassa sotaretkelle Raja-alueen väestöä vastaan?

Tahi tähän sanotte vielä, että tuommoinen »yhteenliittymisen» ei teitä miellytä, teidän pitää saada »yhtenäisyys», jonka nimessä Raja-alue on hävitettävä maan tasalle, eli niinkuin te sanotte, on hävitettävä »feodaalinen pirstoutuneisuus» ja surmattava kommunistit? Ettekö te pelkää, että japanilaiset »yhtenäistävät» kiinalaisen kansakunnan omalla tavallaan ja teidätkin itsennekin kaupanpäällisiksi?

Ehkäpä te laskelmoitte, että teidän onnistuu kaikkien seikkailujen jälkeen kulkea riemumarssissa Raja-alueen halki, »yhtenäistää» se ja kukistaa kommunistit ja että japanilaiset teidän jonkinlaisen unilääkkeenne huumaamina tai teidän hypnotisointitemppujenne lumoamina halvaantuvat eivätkä ryhdy »yhtenäistämään» kansakuntaa eikä teitä itseänne? Jos asia on näin, niin ettekö te, rakkaat herrat kuomintangilaiset,

suostuisi edes hiukan kertomaan meille tuon unilääkkeenne ja noiden hypnotisointitemppujenne salaisuudesta?

Mutta jos teillä ei olekaan mitään unilääkettä, jos teidän hallussanne ei ole hypnoottista voimaa japanilaisia anastajia vastaan ja jos teillä ei ole japanilaisten kanssa tehtyä kirjoittamatonta sopimusta, niin sallinette silloin sanoa teille suoraan: teidän ei pidä hyökätä Raja-alueen kimppuun, te ette saa hyökätä sen kimppuun. Muistakaa tämä: »kun merimetso iski äyriäiseen, niin siitä hyötyi kalastaja», tai »kun rukoilijasirkka hyökkäsi niittysirkan kimppuun, niin varpunen söi ne molemmat suuhunsa». Näihin satuihin sisältyy totuus. Käykää meidän kanssamme »yhtenäistämään» japanilaisten anastamia alueita, karkottamaan japanilaispiruja — se on oikein. Mikä kiire teillä on »yhtenäistämään» Raja-aluetta, joka on vain kämmenen kokoinen? Kuinka paljon kotimaamme ihania seutuja onkaan vihollisen kynsissä — mutta siinä te ette pidä kiirettä, ette hätäile: teillä on kiire hyökkäämään Raja-alueen kimppuun, teillä on kiire murskaamaan kommunistista puoluetta. Miten surullista! Mikä häpeä!

Siirrymme nyt tarkastelemaan kuomintangin puolueasioita. Kuomintang on perustanut taistelua varten kommunistista puoluetta vastaan satoja urkintajoukkioita, joihin kuuluu kaikkein iljettävin hylkyaines. Ja nyt, Kiinan Tasavallan olemassaolon kolmantenakymmenentenä toisena vuotena, ts. vuonna 1943, heinäkuun 6 päivänä — aivan japanilaisia anastajia vastaan käytävän sodan alkamisen kuudennen vuosipäivän aattona — kuomintangin tietotoimisto »Tšungjangše» julkaisi uutisen, jossa sanottiin, että šensin maakunnassa, jossakin Sianin seuduilla, joidenkin »kulttuurijärjestöjen» kokouksessa oli päätetty lähettää Mao Tse-tungille sähke, että hän ei löisi laimin Kominternin lakkauttamisen yhteydessä tarjoutuvaa tilaisuutta ja »lakkauttaisi» yksin tein Kiinan Kommunistisen puolueen. Tuossa päätöksessä oli myös kohta »Raja-alueen

erikoisaseman lopettamisesta». Lukijalle tämä voi olla uutta, mutta todellisuudessa tällä »uutisella» on enemmän kuin kunnioitettava ikä.

Koko juttu alkoi eräässä urkintalaitoksen sadoista joukko-osastoista. Tämä joukko-osasto sai urkintalaitoksen esikunnalta (ts. »Kansallisen hallituksen yhteydessä toimivan Sotaneuvoston tilastotoimistolta» ja »Kuomintangin Toimeenpanevan Keskuskomitean Tilastotoimistolta») ohjeen, jonka perusteella Tšang Ti-fei, kansallinen petturi, trotskilainen, joka on tunnettu kommunistinvastaisista kirjoituksistaan kuomintangin rahoittamaan kansallisten petturien aikakauslehteen »Sota japanilaisia anastajia vastaan ja kulttuuri» ja joka toimii Sianissa työleirin ohjausosaston päällikkönä, kutsui jo kesäkuun 12 pñä, ts. kaksikymmentäviisi päivää ennen tietotoimisto »Tšungjangšen» mainitun uutisen julkaisemista koolle muutamia miehiä pari minuuttia kestäneeseen kokoukseen. Tuossa luvalla sanoen »kokouksessa» »hyväksyttiin» tämän sähköteksti.

Jenaniin ei tätä sähköttä ole saatu tähänkään päivään mennessä, mutta sen sisältö on tullut tiedoksi. Siinä sanotaan, että koska III Internationale on lakkautettu, on Kiinan Kommunistinen puolue myös »lakkautettava»; siinä sanotaan myös, että »marxismi-leninismi on tehnyt vararikon» jne.

Niin puhuvat kuomintangilaiset! Olemme aina tietäneet, että tuon lajin (ja maailmassa lajitellaan kaikki samankaltaisuuden periaatteen mukaisesti) kuomintangilaiset saattavat sylkeä suustaan minkäläistä siivottomuutta tahansa. Niin on käynyt tälläkin kertaa, kuten oli odotettavissakin.

Kiinassa on nyt paljon puolueita. Kuomintangejakin on kokonaista kaksi. Toinen niistä on Vang Tšing-vein firman kuomintang, joka esiintyy Nankingissa ja muilla seuduilla, »sinisen taivaan ja valkoisen auringon lipun alla» sekini*.

* Kuomintangin puoluelippu.

Sillääkin on jonkinlainen oma toimeenpaneva keskuskomiteansa ja omat urkintajoukkonsa. Sitäpaitsi on miehitetyillä alueilla japanilaisten perustamia fasistipuolueita.

Rakkaat herrat kuomintangilaiset! III Internationalen lakkauttamisesta alkaen te olette alituisesti ahkeroineet vain yhden asian kimpussa — tehneet yrityksiä kommunistisen puolueen »lakkauttamiseksi», mutta sensijaan te ette halua liikauttaa sormeannekaan lakkauttaaksenne joitakin kansallisten pettureiden puolueita tai japanilaisia puolueita. Miksi näin on? Miksei sähkössä, jonka Tšang Ti-fei kirjoitti teidän sanelunne mukaan, ole kommunistisen puolueen lakkauttamisvaatimuksen jälkeen lisätty edes muutamaa sanaa siitä, että kansallisten pettureiden puolueet ja japanilaiset puolueet on niinkään lakkautettava?

Ette kai te ole sitä mieltä, että kommunistinen puolue on liikaa? Mutta koko Kiinassahan on vain yksi kommunistinen puolue, kun kuomintangeja on kokonaista kaksi. Mikähän täällä on loppujen lopuksi liikaa?

Herrat kuomintangilaiset! Oletteko tulleet ajatelleeksi tällaista kysymystä: miksi kommunistisen puolueen murskaamista vaativat koko voimallaan ja yhteen ääneen teidän kansanne myös japanilaiset ja Vang Tšing-vei, miksi he toivottavat yhteen ääneen, että kommunistinen puolue on liikaa ja on siitä syystä murskattava, miksei kuomintang ole heidän mielestään liikaa, miksi he ovat päinvastoin sitä mieltä, että yksi kuomintang ei riitä, ja siksi istuttavat kaikkialle Vang Tšing-vein firmamerkillä varustettua kuomintangia ja värväävät siihen kaikkiin tavoin väkeä? Mikähän siihen mahtaa olla syynä?

Herrat kuomintangilaiset! Sallikaa meidän vaivautua selittämään teille, että japanilaiset ja Vang Tšing-vei rakastavat kuomintangia ja kansan kolmen periaatteen seuraajia niin

hellästi siitä syystä, että heillä on tilaisuus käyttää tätä puoluetta ja näitä periaatteita hyväkseen. Ensimmäisen maailmansodan jälkeen, vasta vuosien 1924—1927 kaudella, jolloin Sun Jat-senin uudistama kuomintang otti riveihinsä kommunistit, jolloin muodostui yleiskansallinen liittoutuma, vasta silloin imperialistit ja petturit alkoivat vihata kuomintangia, eivät halunneet sietää sitä ja yrittivät kaikin voimin polkea sen kuoliaaksi. Imperialistit ja petturit vihasivat kolmea kansan periaatetta, eivät halunneet sietää niitä ja yrittivät kaikin voimin tuhota ne vasta kun niistä oli Sun Jat-senin uudelleen muotoilemina tullut ne kolme kansan periaatetta, jotka on esitetty kuomintangin 1. Yleiskiinalaisen edustajakokouksen Manifestissa, ts. kolme vallankumouksellista kansan periaatetta. Myöhemmin, kun kommunistit erotettiin kuomintangista, kun kolmesta kansan periaatteesta oli karistettu pois Sun Jat-senin vallankumouksellinen henki, tämä puolue ja nämä periaatteet saivat osakseen kaikkien imperialistien ja kansallisten petturien hellän rakkauden. Tämä on syy siihen, miksi japanilaiset fasistit ja petturi Vang Tšing-vei ovat niin hellästi niihin kiintyneet, tarttuneet niihin kuten äärettömän kalliiseen aarteeseen, levittävät niitä ja suorittavat värväystä niiden hyväksi. Aikaisemmin oli vangtšingveiläisen kuomintangin lipun vasemmassa kulmassa vielä oma tunnusmerkki, keltainen täplä. Nyt se on poistettu, jottei se pistäisi silmään, ja liput ovat tulleet aivan yhtäläisiksi. Näin pitkälle menevää on tuo hellä rakkaus.

Ei vain miehityillä alueilla, vaan myös »suuressa selustassa» * on siinnyt suuri paljous Vang Tšing-vein firman kuomintangilaisia järjestöjä. Toiset niistä toimivat salaisina

* Kts. huomautusta 11 teokseen »Kirjallisuuden ja taiteen kysymyksiä käsittelevässä neuvottelukokouksessa Jenanissa pidetyt puheet».

— se on vihollisen viides kolonna. Toiset ovat julkisia — niihin kuuluu väkeä, jota elätetään kuomintangin ja urkintalaitoksen kustannuksella, mutta joka ei tee mitään japanilais-ten anastajien vastustamiseksi, vaan erikoistuu ainoastaan taisteluun kommunisteja vastaan. Näiden ihmisten otsalla ei ole Vang Tšing-vein tunnusmerkkiä, mutta tosiasiallisesti he kuuluvat Vang Tšing-vein firmaan. Tämäkin väki muodostaa vihollisen viidennen kolonnan. Sen ja ensiksimainitun ryhmän välillä on vain pieni, puhtaasti muodollinen ero, joka tarkoittaa vain naamiointia ja harhaanjohtamista, siinä kaikki.

Nyt on kysymys jo täysin selvä. Kun Tšang Ti-fei kirjoitti teidän sanelunne mukaan sähkönsä, te ette mitenkään halunneet liittää vaatimukseen kommunistisen puolueen »lakkauttamisesta» edes muutamaa sanaa siitä, että myös japanilaiset puolueet ja kansallisten pettureiden puolueet on lakkautettava — ette halunneet juuri siitä syystä, että teillä on niiden kanssa paljon yhteistä ideologisessa, poliittisessa ja järjestöllisessä suhteessa. Ja yhteinen perusajatus teillä ja niillä on ajatus taistelusta kommunisteja vastaan, kansaa vastaan.

On vielä yksi kysymys, joka on esitettävä teille, kuomintangilaisille: te olette sitä mieltä, että ainoastaan marxismileninismi on »tehnyt vararikon» koko maailmassa ja Kiinassa, mutta kaikki muu on kunnossa. Vang Tšing-vein kolmesta kansan periaatteesta on jo edellä puhuttu. Mutta miten on Hitlerin, Mussolinin ja Tojon fasismin laita? Miten on Tšang Ti-fein trotskilaisuuden laita? Miten on vihdoin vastavallankumouksellisten urkintalaitosten vastavallankumouksellisten periaatteiden laita, riippumatta siitä, mihin firmaan nämä urkintalaitokset lukeutuvat?

Rakkaat herrat kuomintangilaiset! Miksette te, kun Tšang Ti-fei kirjoitti sähkönsä teidän sanelunne mukaan, hiiskah-
taneet sanallakaan, miksette tehneet pienintäkään huomau-

tusta kaikista noista luvalla sanoen »periaatteista» — tuosta kuonasta, tuosta saastasta, tuosta sonnasta? Lieneekö niin, että koko tuo vastavallankumouksellinen törky on teidän mielestänne ihanaa ja moitteetonta, ja ainoastaan marxismileninismi on lopullisesti »tehnyt vararikon»?

Sanomme suoraan: epäilemme suuresti teidän toimivan yhteisymmärryksessä japanilaisten puolueiden ja kansallisten pettureiden puolueiden kanssa; tästä syystä te juuri vedättekin niin hyvin yhtä nuottia niiden kanssa, tästä syystä teidän sananne ja tekonne käyvätkin yhteen japanilaisten anastajien ja kansallisten pettureiden sanojen ja tekojen kanssa eivätkä eroa niistä mitenkään, eivät rahtuakaan. Viholliset ja petturit tahtoivat Uuden 4. armeijan lakkauttamista, ja te päätitte lakkauttaa sen; viholliset ja petturit tahtovat kommunistisen puolueen lakkauttamista, ja tekin tahdotte lakkauttaa sen; viholliset ja petturit tahtovat lopettaa Raja-alueen, ja tekin tahdotte lopettaa sen; viholliset ja petturit torkkuivat ja näkivät, että te poistatte puolustusjoukot Huangho-joelta — ja te poistitte nämä puolustusjoukot; viholliset ja petturit hyökkäävät Raja-aluetta vastaan (kuuden kuukauden ajan ovat Huangho-joen toisella rannalla, linjalla Suite—Mitše—Tšiahsian—Vupao—Tsingkien sijaitsevat vihollisjoukot tulittaneet lakkaamatta tykistöllään Huangho-joella olevia 8. armeijan puolustusasemia) — ja tekin hankkiudutte hyökkäämään Raja-aluetta vastaan; viholliset ja petturit taistelevat kommunisteja vastaan — te myös; viholliset ja petturit parhaavat kommunismia ja vapaamielisiä aatteita — te teette samoin¹; viholliset ja petturit kaappaavat kommunisteja ja pakottavat heitä väkivalloin julkaisemaan lehdissä ilmoituksia, että he ovat omasta tahdostaan tulleet tunnustamaan syyllisyytensä; viholliset ja petturit lähettävät vastavallankumouksellisen urkintalaitoksen asiamiehiä provokaattoreiksi kommunistiseen puolueeseen, 8. ja Uuteen 4. armeijaan myyräntyötä tekemään

— te teette samoin. Mikä selittää sellaisen täydellisen yhtäläisyyden, sellaisen liikuttavan yksimielisyyden ja kaikenlaisten erimielisyyksien täydellisen puuttumisen teidän väliltänne? Kun teidän sananne ja tekonne ovat samoja kuin vihollisten ja pettureidenkin, kun ne eivät eroa niistä vähäisimmässäkään määrässä, niin miten te voitte tahtoa, ettei teitä epäiltäisi yhteisymmärryksestä japanilaisten anastajien ja kansallisten pettureiden kanssa, ettei teillä epäiltäisi olevan jonkinlaista kirjoittamatonta sopimusta heidän kanssaan?

Me esitämme kuomintangin Toimeenpanevalle Keskuskomitealle virallisen vastalauseemme päävoimien poistamisen johdosta Huangho-joen puolustusrintamalta, Raja-alueeseen kohdistuvia hyökkäysvalmisteluja vastaan, kansalaissodan lietsomista vastaan. Kaikki nuo toimenpiteet ovat täysin vääriä ja aivan sietämättömiä. Tietotoimisto »Tšungjangšen» uutinen heinäkuun 6 päivältä rikkoo yhteenliittymistä ja loukkaa kommunistista puoluetta. Tämäkin esiintyminen on täysin väärä ja aivan sietämätön. Sekä nuo teot että tuo esiintyminen ovat vääriä, huutavan rikollisia tekoja, jotka eivät mitenkään eroa vihollisten ja pettureiden teoista ja esiintymisistä. Teidän on välttämättömästi korjattava nämä virheet.

Esitämme herra Tšiang Kai-šekille, kuomintangin ylimmälle johtajalle, virallisen vaatimuksen, että hänen tulee käskää Hu Tsung-nanin joukkojen palata Huangho-joen puolustuslinjalle, kutsua »Tšungjangšen» tietotoimisto järjestykseen ja rangaista kansallista petturia Tšang Ti-feita.

Vetoamme kaikkiin niihin kuomintangin jäseniin — todellisiin patriotteihin, jotka eivät hyväksy puolustusrintaman lopettamista Huangho-joella eikä hyökkäystä Raja-alueita vastaan eivätkä hyväksy kommunistisen puolueen lakkauttamisvaatimusta: ryhtykää toimintaan, torjuka kansalaissodan uhka. Me olemme valmiit toimimaan yhdessä teidän kans-

sanne loppuun saakka, olemme valmiit taistelemaan yhdessä teidän kanssanne pelastaaksemme kansakunnan tuholta.

Olemme vakuuttuneet siitä, että kaikki nämä vaatimuksemme ovat täysin oikeudenmukaisia.

Huomautuksia

¹ Mao Tse-tung tarkoittaa tässä Tšiang Kai-šekin kirjaa »Kii-
nan kohtalot». Tässä kirjassa Tšiang Kai-šek esittää avoimesti
vaatimuksen taistelusta kommunismia ja vapaamielisiä aatteita
vastaan.